

2. nedeľa po Veľkej noci, 19.4.2026

KEĎ PÁN BOH KRESLÍ SVOJ OBRAZ V NÁS

Text: Ezechiel 34, 11-16 ¹*Lebo takto vraví Hospodin, Pán: Teraz som tu ja; pozhľadúvam svoje ovce a postarám sa o ne.* ¹²*Ako sa pastier stará o svoje stádo v deň, keď je uprostred svojho rozptýleného stáda, tak sa aj ja postarám o svoje ovce a vytrhnem ich zo všetkých miest, do ktorých boli zahnané za oblačného a tmavého dňa.* ¹³*Vyvediem ich z národov, zhromaždím ich z krajín, dovediem ich na vlastnú pôdu a budem ich pásť na izraelských vrchoch, v údoliach riek a na všetkých osídlených miestach krajiny.* ¹⁴*Na dobrej paši ich budem pásť a na vysokých izraelských vrchoch bude ich pastvina. Tam budú líhať na dobrej pastve a na dobrej paši sa budú pásť na vrchoch Izraela.* ¹⁵*Ja sám budem pásť svoje stádo a ja mu umožním odpočívať - znie výrok Hospodina, Pána.* ¹⁶*Stratené vyhládám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním, ale tučné a silné vyhubím; budem ich pásť, ako sa patrí.*

Aký obraz Pána Boha v sebe nosíme? Keď sa povie Jeho meno, čo si predstavíme? Rozmýšľali ste niekedy o tom? Vieme vymenovať Jeho atribúty, teda vlastnosti, vieme o Ňom rozprávať, aký je, čo s Ním zažívame, ale aký obraz v sebe nosíme? Možno ani nie vedeme — ale niekde hlboko v nás je zapísané: Boh je ďaleko. Boh hodnotí. On čaká, ako to dopadne. Možno je to Boh prísny — ktorý si všíma chyby. Možno je to Boh tichý — ktorý akoby mlčí, keď ho najviac potrebujeme. Možno je to Boh vzdialený — ku ktorému sa treba nejako „prebojovať“.

Tento týždeň mi poslala priateľka fotku obrazu, ktorý práve kreslí a je pred dokončením. Keď som ho uvidela, napísala som jej, že vo mne vyvoláva pocit nádeje a toho, že aj do tej najtmavšej tmy a najhlbšej bolesti raz zasvieti svetlo. Odpovedala mi, že si obraz nazvala „Vstup do rozprávky“. A že vôbec pri jeho kresbe nerozmýšľala mojim smerom. **Možnože máme jedného Trojjediného Pána Boha, ale v každom z nás môže vyvolávať iný obraz.**

Kniha proroka Ezechiela vstupuje do týchto našich veľmi osobných obrazov a predstáva a vykresľuje nám veľmi jedinečný obraz nášho Pána Boha.

Izrael má za sebou sklamanie. Tí, ktorí mali byť pastiermi — vodcovia, králi, duchovní — zlyhali. Namiesto toho, aby chránili, zneužívali. Namiesto toho, aby hľadali stratené, mysleli na seba. A hoci poznali Hospodina tí, ktorí mali viesť i tí, ktorí mali byť vedení, obraz, ktorý v sebe nosili, bol nepresný. Vodcovia, králi a duchovní si Boha predstavovali ako seba a podľa toho sa aj správali. Národ zasa vnímal Boha ako karikatúru, s ktorou sa dá manipulovať a preto toľkokrát zlyhal a bol neverný. A do tejto situácie zaznie niečo prekvapivé. Božie rozhodnutie: „**Ja sám...**“

„Ja sám budem hľadať svoje ovce.“

„Ja sám ich vyvediem.“

„Ja sám ich budem pásť.“

„Ja sám obviažem rany.“

Akoby Pán Boh povedal: Už sa nebudem spoliehať na sprostredkovateľov. Nebudem čakať, či to niekto urobí. **Ja sám** vstávam. **Ja sám** idem hľadať. **Ja sám** budem konať dobro pre môj ľud.

A tu sa začína meniť obraz Boha. On sám ho začína meniť pred očami utrápeného národa. Zrazu to nie je Boh, ktorý čaká, kým sa človek nájde. Naopak On hľadá strateného. Nie je to

Boh, ktorý stojí na mieste. Naopak, On sa dáva do pohybu. Nie je to Boh vzdialený. Je to Boh, ktorý prichádza bližšie, než by sme čakali.

Tie prvé čiary na obraze nám vykresľujú Pána Boha ako Dobrého Pastiera, ktorý sám vyhladá svoje ovce. Nečaká, až k Nemu prídu samé. Tie prvé čiary a farby nám hovoria, že Božie milosrdenstvo začína na Jeho strane. A že tí, ktorí sa strácajú vo vine, v strachu, v únave života, tí, ktorí sú už možno stratení v zúfalstve hriechu a nevery, majú nádej. Práve k nim prichádza Pán Boh so svojim milosrdenstvom. Nečaká, až sa dajú dokopy. Je to On sám, kto ich ako rozbitú nádobu berie do rúk a lepí a tvorí niečo nové a krásne. Je to On sám, kto z roztrúsených a stratených oviec tvorí jedno stádo pod opaterou dobrého Pastiera.

Druhým motívom obrazu, ktorý sám o sebe kreslí Pán Boh pred očami zraneného Izraela, je motív Pána Boha, ktorý zhromažďuje rozptýlených. Hovorí: ***13Vyvediem ich z národov, zhromaždím ich...*** Rozptýlenosť nie je len o mieste. Je to stav srdca. Človek je dnes často rozbitý na kúsky. Tento týždeň som mala jedno stretnutie s ľuďmi, ktorí veľmi dobre rozumejú, čo to znamená mať srdce rozbité na kúsky. Sú to rodičia detí, ktorým bolo a je ubližované. Detí, ktoré sú natoľko zranené a neprijaté, že si častokrát siahajú na svoj vlastný život. Keď som zo stretnutia odchádzala, odchádzala som s pocitom akejsi vnútornej otázky: *mali moje slová zmysel?* Jedna z mamiiek vyšla za mnou, videla som ju vtedy prvýkrát a ona videla prvýkrát mňa. Objala ma a s plačom povedala, že nikdy nezabudne slová, ktoré som povedala o modlitbe. V danom okamihu som si vôbec nepamätala, čo konkrétne som povedala. Pripomenula mi, že som povedala, že **modlitba má moc a že ja verím v túto moc modlitby a jej silu.** A ešte neskoro večer mi od nej prišla správa: *„Veľmi ďakujem ešte raz za MOC MODLITBY. Dnes sa modlím s obrovskou vďakou za všetko, čo mi Pán Boh pripravil.“*

Pán Boh nezhrmažďuje len do kostola, On zaceľuje rany v srdci a zliepa to, čo je rozbité svojou láskou. On vyvádza na svetlo, to čo bolo v tme. Dáva nádej v bolesti. A niekedy si použije svoje deti, ktoré samé veľakrát zlyhali, aby zacelil aspoň jednu z rán v srdci iného človeka.

A napokon obraz o sebe Pán Boh dokresľuje nádhernými farbami hojnosti a požehnaní. ***„Budú sa pásť na dobrých pastvinách...“***. Božie milosrdenstvo nie je len o záchrane a zacelení rán. Jeho súčasťou je láskavá starostlivosť o každého jedného z nás. On je Darcom života vo všetkých smeroch a oblastiach nášho života, k čomu prispieva aj opis toho, že ***„Stratené vyhladám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním...“***. Aj toto sú farby Božej starostlivosti, hojnosti a požehnaní pre nás.

Čo vo mne vyvoláva obraz Pána Boha, ktorý v sebe nosím? Obraz, ktorý o Ňom máme, nie je len myšlienkou. On v nás niečo pôsobí. Formuje to, ako žijeme. Ako sa modlíme. Ako a či k Nemu vôbec prichádzame. Vyvoláva v nás pocity, ktorými na Neho reagujeme. A tiež postoje, ktorými Ho zjavujeme tomuto svetu.

Pán Boh nám dnes cez proroka Ezechiela dovolil uvidieť obraz o Ňom, ktorý kreslí On sám. Obraz, ktorý nám Ho predstavuje ako Dobrého Pastiera, ktorý hľadá, zhromažďuje, zaceľuje rany, dáva viac, ako dostatok, uzdravuje. Ovplyvní tento obraz to, čo si nosíme v sebe? Dnešná nedeľa je pozvaním ku kroku viery: **Viery, ktorá si dovoľí uveriť tomu, že Pán Boh je presne taký, ako sám o sebe hovorí.** Že obraz, ktorý On sám o sebe kreslí vo svojom slove, je ten skutočný. A je to tiež pozvanie k tomu, aby Pán Boh sám v nás menil obraz o Ňom a to až do tej miery, že sa my sami staneme Jeho obrazom v tomto svete. To nám prajem všetkým – **staňme sa, budme Božím obrazom v tomto svete.** Amen.

